

Використання інтерактивних методів навчання на уроках в початковій школі допомагає досягнути триєдиної мети навчання: навчальної, розвивальної та виховної. Тому, особливу увагу вчителю слід звернути на педагогічні умови в яких будуть використовуватись інтерактивні засоби навчання. Для ефективності освітнього процесу, слід забезпечити дотримання всіх педагогічних умов, як зовнішніх, так і внутрішніх.

Список використаної літератури:

1. Андреев В.И. Педагогика. Учебный курс для творческого саморазвития / Ред. В.И. Андреев. – [2-е изд.] – Казань: Центр инновационных технологий. – 2000. – 600 с.
2. Бражнич О.Г. Педагогічні умови диференційованого навчання учнів загальноосвітньої школи : дис. канд. пед. наук: спец. 13.00.07 «Теорія і методика виховання» / О.Г. Бражнич. – Кривий Ріг, 2001. – 238 с.
3. Алексюк А.М. Організація самостійної роботи студентів в умовах інтенсифікації навчання : навч. посіб. / А.М. Алексюк, А.А. Аюрзанайн, П.І. Підкасистий, [та ін.]. – К. : ІСДО, 1993. – 336 с.
4. Вербицька О. Інтерактивні методи навчання предметів природничого циклу. / О.Вербицька // Початкова школа. – 2007. - №6. – с.25-27.
5. Гейко І. Використання інтерактивних форм і методів навчання. З досвіду роботи./ І.Гейко //Тема. – 2004. – № 3/4. – С. 229-232
6. Побірченко Н., Коберник Г. Інтерактивне навчання в системі нових освітніх технологій./Н.Побірченко, Г.Коберник//Початкова школа. - 2004. - №11. – С. 8-10.

**ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВИКЛАДАЧА З ОСНОВ
ТЕХНОЛОГІЙ ХАРЧОВИХ ВИРОБНИЦТВ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ
ЗАКЛАДІ ЯК ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА**

Гвоздецька Ю. В.

викладач кафедри професійної освіти та технологій за профілями
Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини
м.Умань, Україна

Завдання сучасних вищих навчальних закладів – формування компетентної особистості, яка володіє не лише знаннями, високими моральними якостями і є професіоналом, а й уміє діяти адекватно у відповідних ситуаціях, застосовуючи знання і беручи на себе відповідальність за свою діяльність [1].

Компетентісний підхід на разі виступає одним із стратегічних напрямів державної політики України в освітній сфері [2]. В основі компетентісного підходу лежать поняття компетенція та компетентність.

Під компетентністю ми розуміємо сукупність взаємопов'язаних особистісних якостей людини, що формуються та постійно розвиваються у процесі життя та навчання, а під компетенцією ми розуміємо сукупність

професійних знань, умінь, навичок, що формуються у процесі навчання та вміння їх застосовувати у майбутній професійній діяльності.

Нині проблема компетентності носить дещо інший характер. Багато науковців говорять уже не просто про компетентність, а про професійну компетентність як показник відповідності фахівця до вимог професійної праці. Професійна компетентність – це прояв сутності професійної культури фахівця, зміст цього професіоналізму. Відповідно до цих поглядів професійна компетентність і компетентність загальна співвідносяться як частина і ціле [3].

Під професійною компетентністю викладача ми розуміємо сукупність професійних знань, умінь і навичок, мотиваційно-ціннісних, особистісно-діяльнісних та результативних характеристик особистості, які забезпечують здатність успішно виконувати професійні завдання і обов'язки педагогічної діяльності.

Потреба в організації спеціалізованої підготовки викладацьких кадрів для системи навчання робочим професіям почала формуватися у зв'язку з якісною зміною виробничої сфери, що проявилася в підвищенні наукомісткості виробництва, ускладненні і неперервному удосконаленні технології і технологічного устаткування тощо. Це, у свою чергу, об'єктивно зумовило підвищення вимог до професійних характеристик робітників, і відповідно, до якості їх професійного навчання, яке значною мірою, визначається професіоналізмом педагогічних кадрів, що здійснюють це навчання [2].

Викладач з основ технологій харчових виробництв – це викладач професійного навчання в галузі харчування, здатний забезпечити різносторонній розвиток соціально-активної, гуманістично-спрямованої особистості студента; озброєння студентів системою технічних та спеціальних знань, умінь і навичок необхідних у майбутній трудовій діяльності кожному члену суспільства, достатніх для вивчення інших дисциплін, продовження навчання у системі неперервної освіти; формування уявлень про ідеї і методи професійної освіти та її ролі у пізнанні оточуючого довкілля.

У сучасних умовах становлення та розвитку ринкових відносин харчова промисловість перетворилась у могутню галузь народного господарства. На сьогодні харчова промисловість відіграє одну з провідних ролей і в розвитку народного господарства України, вона складається із сільськогосподарського виробництва, підприємств переробки сировини на харчові продукти, в основу яких мають бути покладені безвідходні екологічно чисті технології. Зміни у сфері виробництв харчової промисловості обумовлюють необхідність формування у майбутнього викладача з основ технологій харчових виробництв, який покликаний готувати майбутніх фахівців галузі харчової промисловості, особливих надпрофесійних, а точніше – екстрафункціональних знань, умінь і навичок, властивостей, якостей і здібностей, що забезпечують його професійну мобільність, конкурентоспроможність і соціальну захищеність. Тому, підготовка викладачів з основ технологій харчових виробництв повинна зосереджуватися на оволодінні ними цілісною системою професійних знань, умінь, навичок, досвідом

творчої професійної діяльності, формуванні готовності до вирішення професійних творчих завдань, проявленні інтелектуальних, духовно-моральних, творчих здатностей. Цілком очевидно, що вказані якості повинні ґрунтуватися на його глибокій професійній компетентності, яка в свою чергу може бути забезпечена лише на основі формування в нього знань з відповідного профілю підготовки.

Професійну компетентність викладача з основ технологій харчових виробництв визначаємо як сукупність, взаємопов'язаних якостей особистості, інженерних, психолого-педагогічних та методичних знань, умінь та навичок, що передбачає досконале володіння теоретичними і практичними знаннями у галузі харчових виробництв, навичками та вміннями застосовувати їх, здатності творчо і нестандартно вирішувати проблеми професійно-педагогічної діяльності, нести відповідальність за наслідки своєї роботи, а також професійне зростання шляхом постійного саморозвитку, самовдосконалення та самоосвіти.

Проблема формування професійної компетентності майбутнього викладача з основ технологій харчових виробництв потребує подальшого дослідження як у змістовному, так і в методичному аспектах. Так, недостатнім є наукове обґрунтування змісту навчання майбутніх викладачів з основ технологій харчових виробництв. Потребує також впровадження ефективних педагогічних технологій у процес навчання, що сприятиме кращому розкриттю змісту та формуванню у них професійної компетентності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бондар С.П. Компетентність особистості - інтегрований компонент навчальних досягнень учнів /С.П.Бондар // Біологія і хімія в школі. – К. – 2002. – № 2. – С.8-9.
2. Про Національну стратегію розвитку освіти в Україні на період до 2021 року. Указ Президента України від 25 червня 2013 року №344/2013 [Електронний ресурс]. – режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/344/2013/page>. - Назва з екрану
3. Рогульська О.О. Особливості формування іншомовної компетентності / О.О.Рогульська // Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання у підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми : Зб. наук.пр. – Вип. 15 / Редкол.: І. А. Зязюн (голова) та ін. Київ-Вінниця :ДОВ «Вінниця», 2007. – С.492.
4. Цідило І.М. Теорія і методика підготовки майбутніх інженерів-педагогів до застосування інтелектуальних технологій у професійній діяльності, дис.. док. пед. наук: 13.00.04. Тернопіль. 2015. – С.528.